

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:
Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:
Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:
Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:
Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap beltartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld“ 1885. évi folyamára.

A „Székelyföld“ című közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 frt. — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

Előfizetések elfogadtatnak Kézdi-Vásárhelyt a kiadó-hivatalban, Csik-Szeredán Szabó Albert könyvnyomdájában. Az előfizetési pénzek vidékről — legcélszerűbben posta-utalvánnyal — Kézdi-Vásárhelyre, lapunk kiadó-hivatalába küldendők.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Szabadság és munka.

(t—sz.) Az egyéni kvalifikáció, azt hiszem, első sorban mindig az egyének magának, s legtöbb esetben az államnak csak második sorban használ. Vannak azonban egyéni kvalifikációk, melyek, ha a maguk nemében nem megbízhatók, mások veszedelmére és pedig nagy veszedelmére lehetnek, a mely egyéni kvalifikációk tehát az egész művelt világon az állam ellenőrzése alatt állnak, illetőleg maga az állam mondja ki, hogy

vajjon az illető egyének, azon pályára, melyen működni ohajtának, eléggé képzelet-e arra nézve, hogy képzettségüket a mások hasznára vagy segélyére és nem kárára vagy veszedelmére használják. És ilyenek például az az orvosok, kikre mások egészségüket és életüket bizzák. Ilyenek az ügyvédek, kikre mások vagyonaikat, anyagi szerzeményeiket vagy ügyeiket bizzák. Ilyenek a tanárok, kik az ember életénél és vagyonánál nem kevésbé fontos jövőt tartják kezeik közt, és a többi; míg ellenben az oly képzettségek, melyek az emberek önfentartására és pedig a nélkül irányozvák, hogy az által mások helyzetére tetemes befolyással lehetnének, az állam ellenőrzésének keretén kívül esnek, és hogy szabadságukban akadályozva ne legyenek, senki által fel nem tartóztathatók és nem befolyásolhatók, hanem ki-ki felhasználhatja az ő képzettségét úgy, a mint azt felhasználni képes. Ez a szabad munka és szabad ipar elmélete.

A hirlapirodalom például, mely pedig ugyancsak nagy befolyással van a társadalom osztályainak lelkületére, gondolkozási módjára és sok tekintetben még sorsára is: a munka és iparszabadság keretébe tartozik, a mennyiben a vélemény szabadságot szabályokkal korlátozni nem lehet, legfeljebb is kihágásait lehet büntetni, és pedig törvényekkel. És be van bizonyítva, mióta a világ áll, hogy a munkaszabadság feltételeit megállapító szabályok vagy tes-

tületek még mindig a haladás meggátolásának s a lángész elnyomításának eszközei valának, oly korlátokat állítván föl és oly szabványokkal, regulákkal állván elő, melyek közt a találgató lángész az ő mozgásában korlátozva és nagyságában megnomoritva vala. Az ilyen korlátok tehát, míg más egyeseknek hasznára soha sem voltak, magának az emberiségnek és társadalomnak határozottan ártottak, mert a szabad verseny elé nehézségeket gördítvén, sok század nagy szellemeit lenyűgözték, és ha magát a megkövetetésnek kitenni nem akarta, a kor- és társadalomra nézve elvesztetté tették. Mert mint minden életnek, úgy az emberiség életének és haladásának is: szabadság az első feltétele!

És míg a mozgást korlátozó szabályok az emberek életizmaikat, a nagy szellemek szabad kifejlődését néha hátráltatják, a leggyakrabban pedig lehetetlenítik, az alatt, kivéve talán az ugyan a szakmával foglalkozók ideiglen-óráiglan tartó érdekeit, (mert hiszen azok is a haladás törvényeinek vannak alávetve), senkinek sem használnak a mennyiben a jó munka, mindig csak annak fizeti ki magát legjobban, valamint a rossz munka mindig csak annak árt legjobban, a ki azt a jó vagy rossz munkát elköveti. Hogy tehát a munka hasznosságának elvei az ipar- és munka-szabadság által szenvednének, az merő képzelődés, mely a valóságban a lehetetlenségek közé tartozik.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos garmond sorért vagy annak térfogatáért 4 kr, s minden egyszeri közlés után 30 kr bélyegdíj fizetendő. Nagy és többször közlendő hirdetményt a kiadóhivatal árkedvezményben részesít.

A „Nyilvtér“ rovatban közlendő cikkek soronkint 10 kr díjért közöltetnek.

Könyvtárosi jelentés.

(A kézlivásárhelyi Olvasó-egyesületnek 1884. december 29-én tartott közgyűlésében előterjesztet: Vajna Károly, könyvtáros)

Tekintetes Közgyűlés!

Ötödik ízben vagyok szerencsés a tekintetes Közgyűlés megtisztelő bizalmából jelentést tenni Olvasó-egyesületünknek kezelem alatti könyvtárról. Nagyon, de nagyon ohajtottam volna, ha a jelentésem keretében is vehetnék fel bár egy oly mérvű szaporodásról szóló kimutatást, mint a megelőző évi jelentésemben tehettem. Fájdalom azonban, hogy egyesületünk gyenge anyagi viszonyai miatt ezuttal a könyvtár szaporításáról mélyen hallgatnom kell s e tekintetben csupán azt említhetem fel, hogy könyvtárunk 2 művel és pedig Jókainak „Negyven év viszhangja“ és a füzetekben megjelenő „Lőcsei fehér asszony“ cz. műveivel gyara-

A „Székelyföld“ tárczája.

A hársfák alatt.

Berlin, 1885. január.

(Két kis történet, melyek közül ha talán egyik sem mulattató is, de a második mindenesetre tanulságos.)

I.

„Nálad nélkül nem élhetek!“ E mondathoz fűződik egyik kis történetünk. Általános lévén két nemnek egymáshoz való azon bizonyos vonzódása, melyet közönségesen szerelemnek neveznek, nem csoda, ha egy bizonyos német atyánkfia is ilyenmő érzelmmel viseltetett ama bájos angyal iránt, kinek szívét már két év óta mondja magáénak.

Szerette lelkének egész erejével, szívének legmélyebb érzelmével. Szerette, mint önmagát, sőt még jobban; hisz az első pillanat óta általa és érte élt csupán. Oh, miként várta az órát, mikor már magáénak, egyetlenének mondhatja!

Gaz fickó is ám az a szív; a mit egyszer „eszébe vett“, nem tudom, ki legyen az, a ki kiverni tudja onnan. Így volt R. is vele.

— Jól van, — mondá imádottja egy bizonyos alkalommal — jól van, én szeretem magát, de... de... de bizonyos feltételhez kötöm.

— Tűzbe menjek, vagy tengert ássak a legmagasabb hegy helyére, avagy talán hegyet rakjak a nagy óceán mélységébe? Parancsoljon, és én engedelmeskedem!

— Eszem ágában sem volt ilyen nagyokat kívánni. Tudja, én a pipafüstöt ki nem állhatom. Tegye meg értem, hagyjon fel vele. Megteszi, ugy-e, az én kedvemért? Látja csak, hogy szeretem én magát! No, de mondja már.

— E percztől fogva nem szívarozom!
— Kezet reá!
— Csókot érte! No még egyet. Áll a fogadás!

Rövid pár hét múlva R. lett a legboldogabb a világon. Régi vágya, régi álma... piczi felesége ott van már ölében; átkarolja, megöleli s szíve véghetetlen boldogságot érez annak tudatában, hogy neje őt oly igen szereti.

Ki látott két kis madarat énekelve játszani a zöld galyak között, két ártatlan vad galambot turbékolni aranyos kaliczkában, fürge bárányokat ugrálni a tavasz zöld pázsitján? Ugy az ifjú pár. Boldogok voltak.

Nem sokáig tartott. A fiatal asszony napoként szomorúbb lett. Honnan e bánat? A szív, ha szeret, feltétlenül szeret. Férje magaviselete azonban nem kevés kételyre jogositotta fel. Míg a délelőtti és estéli órá-

kat kivétel nélkül neje társaságában töltötte, addig az ebédutániakat ismeretlen okból és ismeretlen helyen teljesen külön.

Ha vége lett az ebédnek, marasztotta neje bármily édes szavakkal, sirással, könnyel, ígérettel avagy fenyegetődéssel, — nem használt, sietett. De hát hova, miért?

Színházban-e, utcán-e, vasuton-e, vagy gözhajón, — elég az hozzá, hogy egyszer csak hirt hallott férje tartózkodásáról. Rossz hirt. Egy nő beszélt, hogy épen az ő szomszédságában bizonyos uri ember egy szobából álló hónapos szobát fogadott. Itt minden délután pontosan megjelenik, a szobában fel és alá sétál — néha épen hevesen — s valakivel beszélget, mindig csak ezt mondogatva: „Nálad nélkül nem élhetek!“ — Ó az! a hütlén. Megcsalt. Meglesem!

Másnap szépen férja nyomába ment. Kisérté utczáról utczára, lépcsőről lépcsőre. A város egyik elsőrendű utcájára harmademeletes lépcsőjén sietett fel a „hütlén“. A nő kísérté „hűségesen“.

Kis szoba ajtaját nyitotta fel. Magára zárta, a mint bement. Neje már ekkor az ajtónál volt. Csendesesen hallgat. Kevés szünet múlva csakugyan férje „melegen“ diskurál — valakivel: „Édes mindennem, nálad nélkül nem élhetek!... Igen, ugy van. Nálad nélkül nem élhetek!“

A nő kívül sáppad, pirosodik, halványodik, tántorog, reszket, — a hütlén!

Erős kopogás az ajtón. Nem kevésse bosszankodva nyitja fel az ajtót a férj, s lehet-e nagyobb ámulat, mint midőn természetben ugyan régi, de arcban teljesen megváltozott nejét pillantja meg?

— Hol van? hol van? Megeszem! Kivel beszéltél? Hova rejtetted? Áruló, elbujtál, ugy-e?

— Kit keresel, lelkem, mondjad, mert a csoda mindjárt megöl. Nem értelek. Itt senki sem volt. Magam voltam csupán.

— Nem hiszem, el nem hiszem, meg nem hiszem. Beszéltél valakivel! S no hát tagadod?

— Pipámat szorongatam, vele társalogtam.

Lassanként eggyességre jöttek; a nő belátta, hogy alaptalanul vádolt, a férj beismerte, hogy megszegte fogadását, mely alól azonban most kegyesen felmentette neje, hogy többé ilyen kellemetlenségek okává ne váljék.

II.

A németországi postakezelésről mondom el egy kis történetet. Az általános el van ismervé, hogy e földön jobb postakezelés nincs, mint a németországi. Hogy egy papírdarabka, a mit csak postára

pittatott. S ezzel könyvtárunkban van jelenleg 547 mű, 876 kötetben.

Míg más városokban az olvasó-egyesületek a legvirágzóbb állapotban vannak, nálunk az ügybuzgóság, nemes érdeklődés, áldozatkészség egyesületünk iránt majdnem egészen alvófélben van s e helyett az átkos csökönyösség, hideg, merev tartózkodás, bizonyos lanyhaság, lágymelegség került felül s tán mi is elmondhatnók Tompával, hogy „pusztulunk, veszünk, mint oldott kávé, szét-hull egyesületünk”. Azonban nincs oly setét, hol egy sugár sem ég, s nincs oly borult, oly komoly vak éjjel, a mely ne bírna egy kicsinyke fényvel, s épen így egyesületünk életében is, bármily sötét szemüvegen nézzük is jelenlegi viszonyait, találunk abban egy pontot, amely egyesületünk létjogosultságát mellett hangosan érvel s mely épen áldásos voltánál fogva kér mitőlünk életet! Értsem ezalatt, tekintetes Közgűlés, valóban hazafias missiót teljesítő, nemzeti érzéseket istápoló könyvtárunkat. Sokak szemében fel sem tűnhetik s nem is érünk taurárról gondolkozni: minő befolyása van egy, csak ilyen kis könyvtárnak is, mint a miénk, a nemzeti irány fejlesztésében. Pedig, hogy e tekintetben szép eredményt tud egyesületünk felmutatni, azt én, ki már 5. éve kezelem e könyvtárt, határozottan merem állítani. Tisztelem a külföldi, idegen regényeket s a kivételek, egy Hugó V., Dumas előtt meghajlok, de a nagyrészen selejtes, erkölcs-, izlésrontó s frivol francia regények ellen legyőzhetetlen ellenszenvvel küzdök évek óta s részben ebbeli küzdelmemnek — Istennek hála — van is annyi, s nem kicsinylendő eredménye, hogy a könyvtárt használó olvasó közönség ma már édes kevés kivétellel csak magyar regényt olvas! És e körülmény — tek. Közgűlés! — nem egy sugár-e a képen, melyet más körülményeink miatt oly sötétnek kell látnunk?! Nem phrasist beszélek s azért csak idézem a kezelési naplóból összeállított a kis statistikát, hogy a lefolyt évben:

január	—211	—magy. író műve 187; id. íróé 24.
febr.	—197	— „ „ 190 „ 7.
márc.	—192	— „ „ 181 „ 11.
április	—187	— „ „ 172 „ 15.
május	—202	— „ „ 194 „ 18.
júnus	—191	— „ „ 188 „ 13.
július	—173	— „ „ 164 „ 9.
aug.	—182	— „ „ 159 „ 23.
szept.	—201	— „ „ 193 „ 6.
okt.	—218	— „ „ 201 „ 17.
nov.	—235	— „ „ 241 „ 22.
decz.	—207	— „ „ 219 „ 14.

E kis összeszámlításból is beláthatnók, tek. Közgűlés, azon örömdetes körülményt, hogy olvasó közönségünk az eredeti jó magyar, zamatos irányú, izlésfinomító, erkölcs- és jellemfejlesztő magyar műveket olvassa s nagyon is háttérbe szorultak az „érdekfeszítő” s „hajmeresztő” frivol francia regények. E kis összehasonlításból kitűnik, te-

tesznek, elvesszen, arra eset nincsen. Az a sok ezres és milliomos postarablás pedig, mely Magyarországon és Ausztriában történik, csaknem mese itt s a német postahivatalnokok még elhinni is alig képesek.

Bárki itt Berlinben pl. nemcsak hogy pontosan kapja leveleit, ha helyesen vannak felcímezve, hanem ha pl. egy nevet írnak csupán a levélre, a hol sem utozza, sem házszám, sem az illetőnek társadalmi állása nincsen megnevezve, kétnapi késéssel ugyan, de pontosan megkapja.

Szinte mesészerű, de igaz. Azért is jönnek a világ minden államából ide postaügyet tanulni. Az őszön Chinából is voltak emberek az államtól kiküldve, hogy Berlinben tanulják a postarendszert.

De hát hadd mondjam el történetemet.

A karácsoni ünnepek előtt Frankfurtban egy kis leány szülői igen sokat beszéltek a karácsoni Angyalról, a ki neki mindenféle ajándékot ígért hozni.*)

Kíváncsi volt a kis leány megtudni, hol lakik az az angyal. Szülői azt mondták,

kintetes Közgűlés, hogy csekélyke könyvtárunk a nemzeti érzés, hazafias-ság fejlesztésére mily jótékony befolyással van. S e fontos körülményt nem szabad, nem lehet, tekintetes Közgűlés, figyelmen kívül hagyni; hiszen maga e körülmény apellál a t. közgűlés tagjaihoz, hogy kettőzött erővel, hatványozott áldozatkészséggel, melegebb érdeklődéssel kell fölkarolnunk városunk művelődésére oly áldásos czélú egyesületünk ügyét, mely már-már bukófélben, hanyatlóban vala! Én nem vesztettem el reményemet, hogy egyesületünk életkérdésének nehéz csomóját sikerül a tek. közgűlés kiváló tapintatos ügybuzgóságának akként oldani meg, mely egyesületet a fennálltatás biztos talajára állítandja, s ebben a hitben kicsinyke könyvtárunkat a tek. Közgűlés jóindulatú pártfogásába melegen ajánlván, szépen köszönöm az éveken át bennem helyezett megtisztelő bizalmat.

Magamat s gyenge jelentésemet a tek. közgűlés szíves elnézésébe ajánlom.

Tan ü g y.

Osdola, 1884. decz. 26. *)

A tek. szerkesztő urnak tapasztalt előzenységében bizva, hiszem, hogy nem fog visszautasítani abbéli bátorságomért, ha bebecses lapjában — egy kevés tért kérve — Háromszékemegyeknek csaknem legkeletibb táján fekvő községünk szellemi dolgairol holmit ide jegyezve, az iskola mikénti állásáról — mint engem legközelebb érdeklő ügyről — néhány sort közkázttatok. Bátor-kodom előre bocsátani azt is, hogy mitűn e keblü ügygyel évek óta sokat bajlódtunk s azt mindez ideig a rendes kerékvágásba terelnünk még nem lehetett: most mintegy kényszerítve vagyok annak valódi képét a nyilvánosság előtt feltárni.

Jóllehet a magunk tüzhelyét ócsárolni legkevésbé sincs szándékunkban, de körül-belől 10 év alatt csordultig kijutott részünkre a békétűrés, s azt hisszük, nem lesz igen korai, ezen ügy állapotát feljegyezni. Megjegyezzük azt is, hogy ha valaki állításainkat megczafolni avagy félremagyarázni igyekeznék, ez esetben nekünk sem maradna fenn egyéb, mint újból felvenni döcögős tollunkat, ha azt a szükség és az ügy érdeke kíváná. Mintha csak előre gyanítanám az eshetőséget, itt eszembe jut egy bölcsnek jeles mondása: „A néptanítói állás magas hivattottsága az emberiség fejlődésének proceszusában. A harmat szerepe nagyon szép szerep; gázolja ember, állat, de nyomában virányi kél.”

A magas kormány minden lehető meg-

*) Terhiany miatt késett.

Szerk.

Berlinben, s meg is nevezték egy utcát, a hol épen nekik egy közeli rokonuk lakott.

A kis leány kapja magát s a maga egyszerű ártatlanságában levelet ír az „Angyal-nak”, leírva benne szívének minden kívánságát, hogy neki mit hozzon karácsonyra. A levelet felcímezte: „Tekintetes Angyalnak. Berlin. N. N. utca.”

A levél megjött, a neveltséges czimzés miatt azonban a postahivatalnok el nem dobta, (mint nálunk bizonyosan tették volna) hanem oda adta a levélhordónak s meghagyta, hogy ezen utcában tudakozódják, kinek van valami kis gyermek rokona Frankfurtban.

Valóban a rokon megkerült s a jó „Angyal” teljesítette a kis leány kérését s küldött neki karácsonyra mindent, mit csak le-velében kívánt.

Másfél millió lakos között így jutott el a levél rendeltetési helyére, ha miudjárt angyalnak volt is czimezve.

Ilyen a németországi postakezelés!

Hadd írjak valami — nem ujságot is. A karácsonyi ünnepek csendesesen, de nem minden nyom nélkül tűntek tova. A német vál-lásos kegyesség csodálatos ünneppé tudja varázsolni a karácsonyt. Ekkor tulajdonké-

tett s ma is szüntelenül fáradoz az ország nagyérdemű Maecenása, vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Trefort A. ur ő nagyméltósága, a körül, hogy az oktatás hazánk minden rétegében kellő sikerhez jusson s így a népnevelés terén Európa többi mivelt államaival lépést tarthassunk. Tudjuk, hogy mily nagy áldozatok hozattak számtalan községekben az iskolák felkarolá-sára, s ha csak ren les időben és kellően in-dokolva, illetékes helyre kérelem intéztetett, a segélynyújtás sem késett. Azonban térjünk át a saját ügyünkre.

Nem lehet községünket testületileg egészben abbéli mulasztással vádolni, mintha iskolaügyét erejéhez képest előbbre vinni nem törekednének. De minden esetre hibáztatni lehet azon eljárást, hogy daczára a minden-napos tankötelezetek nagy létszámának (255), sem a tantermek reudes beosztása, sem a tanerők kellő számban való beállításá iránt — ugy a megelőző tanévekben, mint a jelenlegiben — intézkedés nem történt.

Midőn a tanítók e tanév második havában szorgalmazták a községi bíró urat iskolaszéki gyűlés megtartására, — mert még nem tud-ták, melyik tanító melyik osztályt fogja ve-zetni — elnök ur zokon vette ezt a tanítók-tól. Pedig — ugy vélem — a tanítók helyes uton jártak el, az elnök ur ellenben nem járt el helyesen, midőn csak szorgalmazásra hívta össze a gyűlést. És midőn a tanítók előterjesztették a tankötelesek létszámát, a gyűlés értelmebb tagjai annak tárgyalá-sához kezdtek, hogy mitűn ugvis három tanító van, tanterem is három rendezessék be. De ez ellen hatalmasan kikelt elnök ur, azt mondván: Elég két tanterem, egyebütt is ugy van. tavalys is annyi volt. A segéd-kántornak elég dolga van a harangozással, ő nem érkezik, tanítson a fogadott tanító és a kántor-tanító, tehát kettő.

Bármily kiméletesen is akarjunk szólni, szerény véleményünk szerint az elnök ur nézete nem helyes. Az első és második ve-gyes osztályokba beiratkozott eddig kerek számban 100 tanuló, a más négy osztályba mintegy 90, oktatást nem nyer még 65 gyer-mek. Pedig mindnyájunk előtt ismeretes az a törvény is, hogy 80—85 tanulónál többet egy tanteremben elhelyezni nem szabad. Itéljen tehát ezen eljárás felett a tisztelt ol-vasó.

Nem irigylendő a kántortanító helyzete sem, ki az ily népes hitközségekben előfor-dulni szokott egyházi ténykedés mellett, mely egészen ő reá nehezül, még a két első osztály vezetésével is megbízott. Azon szerény kérdést bátorodom intézni ahoz, a kit illet, hogy miért és mitől nem érkezik a segéd-kántor ur tanítani? A harangozástól? Hiszen akkor csak harangozónak s nem tanítónak és segéd-kántornak kellene lennie. Én részemről nem ismerek olyan képezdét, hol

pen nem a nagy urak ünnepelek; a kará-csony itt teljesen a szegények ünnepe.

Az újév nagy parádéval — fogadtatott. A csendes németet csak egyszer lehet egy év-ben látni — a mint nálunk mondják — ki-rugni a hámból. Egész évben komoly, egyet sem szól, hanem újévkor annyit kiabál, hogy bereked bele.

Sajátságos az, mikor az ember itt Berlin-ben másfél millió embert kiabálni hall: Pro-sit Neujahr! Zug bele a levegő s remegnek az épületek. És ez tart éjjeli 12 órától reg-gelig.

Különös idő jár ez évben. Hó alig esett egy néhány helyen, csak vagy két alka-lommal.

A mit utóbbi levelemben említettem volt magyar egyesületünk karácsonyfájáról és újévi mulatságáról, üres remény vala csu-pán. Elmaradt mindkettő.

Mégis egyesületünk kapott valami „an-gyalítást”: elnökünk „angyalfiába” előbbi nevét — Hirsch — belügyminiszteri enge-dély folytán „Horváth”-ra változtatta.

Ez a mi összes karácsonyi és újévi aján-dékunk.

Boldog újévet!

Csekme Ferencz.

a növendéket csak az ártatlan harangkötél-vonásban képeznék ki; ilyent sem a magas kormány, sem a felekezetek nem létesítenek. Vagy tán végzi a kántori teendőket s azért nem érkezik tanítani? Nem végzi biz azokat s még nem is törődik a nehezebb szertartá-sokkal. Avagy tán valamely hasznos foglal-kozásktól nem ér reá? Nem ezek az okok, mert ezektől bizony bármilyen gyorsan ri-érne. S különben is a köteleesség teljesítésére érkezni köteles kivétel nélkül mindenki, ha valamely tisztelet elvállalt. Az okok felsorolá-sát pedig most hagyjuk el.

Az elmondottak után elképzelheti a t. ol-vasó visszas helyzetünket. Megítélheti kü-lönben mindenki, hogy mennyire hordja szíven a nevelés ügyét az olyan előjáró, a ki a szülők előtt a gyermekek szorgalmas iskolába-járatását hirdeti, a meglevő tanítót pedig az iskolától elvonni törekszik.

Mielőtt tollamat letenném, bocsánatot ké-rek a tek. szerkesztő urtól, kinek előttem tiszteletben álló, nagyrabecsült lapját igény-be vettem, továbbá a t. olvasótól is, hogy be-ceses figyelmét fárasztottam,

Egy községi képviselő.

Különfélék.

— A vörös kereszt egylet csikszeredai fiókja által f. hó 3-án rendezett fillérestély várako-záson felül fényesen sikerült. A közönség, mint minden alkalommal, ugy most is szép jelét adta annak, hogy a társadalmi mozgal-mak iránt élénk érdeklődéssel viseltetik, s szívesen áldoz a jótékony-ság oltárán is. — Este fél 7 órakor már gyűlni kezdett a kö-zönség, hogy az érdekes műsor valamelyik pontját el ne mulassza; fél 8 órakor meg-kezdődött a műsor, a kis Gál Margit és tanítója Kutsmann Antal karmester által előadott hegedű-kettőssel, mely — te-kintettel arra, miszerint a kis Margit alig 8 hónapja tanul hegedülni — jól sikerültnek mondható. A szülők méltán örvendhetnek nagy hajlammal és finom hallással bíró ked-ves kis gyermekük haladásán. Ezután Lá-zár Juliska k. a. Gynlay Pál „Pókayné” czimű költeményét szavalta. A közönség fe-szült figyelemmel hallgatta végig a szépen és mély érzéssel előadott szavaltat s tün-tető tapssal és éljenzéssel adott tetszésének kifejezést. A kit a közönség első fellépés alkalmával is ily rokonszenvesen fogad és kitűntet, serkentve érezheti magát jövőre is a közönségnek élvezetet és a jótékonyczél-nak anyagi sikert szerezni. A műsor 3-ik pontját Ambrus Dénes ur éneke képezte, s szívesen elismerjük, miszerint szép hangja és jó előadása kellemesen hatott a közön-ségre, miről a zajos taps és ujjrzás eléggé meggyőződthette és csak sajnálni tudjuk, hogy a mult fillérestélyen a rendezőségnek adott ígérteét be nem válthatván, a közön-séget egy élvezettől megfosztotta. A műsor utolsó pontja volt „Ördög Róbert” czimű opera, hegedűn előadva Kutsmann Antal karmester és 13 éves Miklós fia által. — A Kutsmann gyerek idejéhez képest elég gya-korlottsággal és szépen játszik, s atyja veze-tése alatt ügyesen kinőheti magát. Kuts-mann Antal karmesterről pedig csak annyit mondtunk, hogy ismét bebizonyította azt, hogy jó, ügyes és gyakorlott zenész s kitűnő zenetanító. Végül következett a táncz, s mindenki, ki csak kedvet és hivatást érzett magában, sietve pályázott egyik vagy másik szép tánczosnó kegyéért. Így tánczolva és mulatva elérkezett végre a 12 óra is, midőn egy kedves és élvezetes multság emlékével haza ballagtunk. Ezen élvezetes estély ér-deme — mely anyagilag is 10 firt tiszta hasznót eredményezett — Benedek Istvánné és Gál Endréné urnókat illeti, kik mindent elkövettek, hogy fiataloknak és öregeknek élvezetes multságot szerezhessenek. Fo-gadják érte köszönetünket.

— Hogy mulatunk a farsangon Kézdi-Vásár-helyt? Pénzünk kevés van, és hogy az e fe-letti aggodalom meg ne oljón, egy hatalmas bizottság folyó évi január 5-én receptet irt, hogy azon keveset is miként helyezhetjük el legbiztosabban. Az adagolás 6 részletben a következő: az első be kell fizetni folyó évi január 17-én a vörös kereszt egylet k.-vásárhelyi és vidéki választmányának bál-

*) Weinachtsmann egy öreg pásztor; nagy-bundásan, hóna alatt pálczával ábrázoltatit ren-de-sen, s minden karácsonyfáról elmaradhatatlan, mint a ki hozzá azt „ulajdonképen. Nálunk a néphitben ez nem így van. Nálunk az „Angyal” hozza az aján-dékot. Azért fordítottam angyalal a „Weinachts-mann”-t.

jan.; a 2-ikat január 24-én, az ipariskola javára rendezendő bálón; a harmadikat január 31-én, a helybeli jótékony nő-egylet jelmez-bálján; a 4-iket február 7-én, az árvaház és menház társas-estélyén; az 5-iket február 14-én, a róm. kath. egyház elita-bálján; a 6-ikat febr. 17-én, hushagyó-kedden, a kórház javára rendezendő álarczos-bálón. — A ki e recepturát pontosan használja, biztos lehet, hogy úgy jó kedve, mint pénze a legnagyobb változatosságban éli át az idei farsangot.

— **A veres kereszt egylet** kézdívásárhelyi fiókja folyó hó 4-én tartá meg évi rendes közgyűlést, melynek főbb tárgyait az elnöki megnyitón, jegyzői és pénztárnoki jelentésen kívül a tisztújítás képezte. Az egylet eddigi tisztikara megmaradt s csak a pénztárnoki állás változott, a mennyiben a lemondott Kovács Károly helyébe Balog Gyula lett megválasztva.

— **A veres kereszt egylet** Kézdi-Vásárhely vidéki választmánya folyó hó 10-én délelőtt 10 órakor a kézdívásárhelyi tanáczháznál gyűlést tart, melyre a tagok ezen uton is tisztelettel meghívotnak. Kézdi-Vásárhely, 1885. jan. 4. Székely János alelnök.

— **A csikszeredai honvéd tisztikar Szilveszter-estélye.***) A helyben állomásozó m. kir. 26-ik honvéd-zászlóalj tisztikara saját körhelyiségében az idén is igen szépen sikerült Szilveszter-estélyt rendezett. Részt vett benne az egész tisztikar, továbbá Dr. Hamary Béla főhadnagy hadbíró, Szász Lajos kir. adótárnok, Hám Ignác a m. kir. építészeti hivatal főnöke, Kátay Gyula és Végh István mérnök urak; hölgyeink közül a következők fűszereztek a társaságot: Pascu Sándor őrnagy, Sövérf Adolf és Parkas Lajos századosok, Szász Lajos adótárnok, Borosnyay Gábor és Tóth Kálmán hadnagyok nejei, Enyeter József és Spányik Ilka kisasszonyok. Az estély a helybeli zenekar közreműködése mellett tombolajátékkal vette kezdetét, melyben az összes vendégek által küldött csinos tárgyak sorsoltattak ki, s melynek fénypontját képezték a tisztikar által szeretett őrnagyok Pascu Sándor, továbbá a tisztikar gazdája Pál Joachim főhadnagy és gondnoka László Ferencz hadnagy uraknak nyújtott igen izletes emléktárgyak. Ezt követte a kedélyes és feszeltlen táncz, majd a pazar kiállítású vacsora, miközben a 12-ik óra elhangzásánál Dr. Spányik József ezredorvos poharat ragadva, az összes vendégek felállása mellett lelkesült szavakban köszöntötte fel a beállott újévet a felséges uralkodó családra, azután a magyar hazára s végül a zászlóalj szeretve tisztelt parancsnokára és családjára, a mit Pascu Sándor őrnagy ur az összes jelenlevőkre mondott csinos felköszöntésével viszonzott. Erre következett a Hymnus és Szózat eléneklése, mi után a társaság fiatalabb része újból tánczra perdült; a komolyabb „öreg urak“ egy asztal körül gyülekezvén, egész odaadással hallgatták Hám Ignác mérnök és Pascu Sándor őrnagy urak szikrázó humorral tartott kifogyhatlan adomáit. Helyén találok ez alkalommal kiemelni a helybeli tisztikarnak azon szép és családias összetartását, mely talán az egész birodalomban ritkítja párját. Sztráva Miklós alezredes és volt zászlóalj-parancsnok még az 1882. év október havában a tisztikar étkezéssel egybekötött körbe csoportosította egybe, úgy szólva semmiből, csupán a tagok kölcsönös szavatossága mellett. A még alig létrejött zsenge egyletet, hat héttel később, az új parancsnok, Pascu Sándor őrnagy, vette kezére, s tapintatos vezetésével ma már oda fejlesztette, hogy a honvéd kincstártól nyert 272 ffrt segélyével az alig 15 tagból álló egyletnek több mint 600 ffrt-ot érő tehermentes inventariuma, saját jól berendezett helyisége, étkezése, tekeasztala és 12 hír- és szaklapja van, a mihez nem kis mérvben járult hozzá a nemes városi képviselőtestületnek azon hazafias áldozathozatala, melylyel lehetővé tette, hogy a tisztikar mérsékelt fogyasztási adó mellett saját borát élvezheti. Ezen intézmény által a tisztikar képesítve van, hogy saját helyiségében a szolgálati

körletben étkezését és szorakozását bámulatos olcsón, szigorúan a beszerzési árban kapja, a nélkül, hogy a tisztesség nyílt jellegű összejövetelektől, a hol rendszeren találkoznak is velők, elzárkoznék.

— **A kovácsnai olvasó-egylet** az idei farsangon is meg fogja tartani elite-bálját. A bál napja még nincsen megállapítva (legalább nekünk nincs még tudomásunk róla); azonban a rendező bizottság már a megye különböző vidékeinek fiatalságából ki van nevezve. Az elmúlt évek tényes sikerei után itélve, ezen bál nem szorult ajánlatásra. Meg vagyunk győződve, hogy ezen mulatság most is, mint mindig, a megyei szépségek gyűlhelye leend.

— **Bod Aladár fogművész**, kinek berendezett műterme van Kolozsvárt s ki sok ideig volt a hírneves fogorvos Máthé D. assistense, jelenleg Kézdi-Vásárhelyt van s néhány napig itt fog időzni. A fiatal fogorvost, ki sikerült fog-műtéteivel szép hírnevet örvend Kolozsvárt, a legmelegebben ajánljuk a közönség figyelmébe. Lakása a Cserey-féle vendéglőben.

— **A Kézdi-Vásárhely városi és vidéki kórházban** október 22-től november 30-ig, tehát 39 nap alatt, 25 beteg ápolatott, kik közül férfi volt 19, nő 6. Ezen idő alatt felgyógyult 13, meghalt 1 és ápolás alatt maradt 11 beteg. A betegségek nagy része életveszélyes volt és csakis a leggondosabb utánlátásnak sikerült őket az életnek visszaadni. Hogy mennyire szükséges volt e kórház városunkban, már is eléggé bebizonyult, s nincs is senki, ki tehetsége szerint városunkban és vidékünkön a kívánt áldozatot meg ne hozná. A szakképzett, ügybuzgó orvosikar odaadó munkássága, az ápolónők rendszeretete és ügybuzgósága e kórház existenciáját biztosítja és méltán kiérdemlik, hogy a szenvedő emberiség érdekében nemes munkásságukban a tőlünk telhető módon mi is gyámoltsunk.

— **Gyergyói hírek.** Gyó-Szt-Miklóson a községi tisztviselők választása 1884. évi december hó 29-én ment végbe, főbírónak Ferenczy István, másodbírónak Pál Gergely, pénztárnoknak Ferenczy György, rendőrbiztos és közgyámnak Simon Balázs, adószedőnek Blénesi Balázs, községi kézbesítőnek Madaras Imre, mindnyájan közfelkiáltással. A segédjegyzői állomás pályázat útján fog betölteni. — Jó kis mulatságot rendezett több rongyhasznosító-egyleti tag Szilveszter estélyén a Laurenczi-féle teremben. Két jól sikerült néma képletet mutattak be a közönségnek tetészes között. A mulatság reggeli egyegyed 4 óráig tartott. Tiszta jövedelem 18 ffrt 90 kr volt, mely összeg az egylet pénztára javára fordítatott. — A ditrói olvasókör fölkérte Taschek Gyula polg. isk. rajztanárt, hogy a legnagyobb magyarnak, gróf Széchenyi Istvánnak, arczképét olajfestményben készítené el. A munka már annyira előre haladt, hogy a leleplezési ünnepély rövid idő múlva megtartható. A kép a nagy hazafinak 1848—1849. korszakból való alakját ábrázolja. Szép gondolat! Gróf Széchenyi István honosította meg hazánkban az olvasó-egyleteket; méltó tehát, hogy arczképe minden olvasó-egyletnek oltárképe legyen. — A Halifax hívei Ditróban újból felvidámltak, csipős hideg van, a jég megnepesedett, van időtöltés.

— **A csiksomlyói jótékony nő-egyesület** 1885. évi január 13-án (kedden) a megyeház nagy termében szineloadás- és tánczvizsgálommal egybekötött fillérestélyt rendez, melyet addig is, míg a meghívók szétküldetésének, ajánlunk a nagyérdemű közönség figyelmébe.

— **Alsó-Csernatonban** Végh Antal siremléke javára a gyűjtő bizottság folyó hó 17-én tánczvizgalmat rendez. Belépti díj: személy-jegy 40 kr, család-jegy 1 ffrt.

— **Az ipartörvény 50. §-a** csak a helybeli iparosoknak adja meg a jogot, hogy hetivásárokon iparczikkeket elárusithassanak. — Ezen intézkedés által az évtizedeken át gyakorolt jogok és fogalmi viszonyok lettek kiküszöbölve, noha a gyakorlati életnek is vannak igényei, amelyeket elnyomni nem lehet, ha a törvény ez iránt világosan ren-

delkezik is. Ezen nézetnek és a gyakorlati élet követelményeinek vált a sz.-kereszturi járás szolgabírája is az alábbi rendelettel megfelelni. A rendelet — mely tudomás szerint nem az egyedüli — következőleg hangzik:

„Az 1884. évi XVII. t.-cz. 50-ik §-a azon szabványt tartalmazza, hogy iparkészítményeket heti vásárokon eladni csak a helyben lakó iparos van jogosítva. Minthogy azonban Sz.-Keresztur város nagy községben esztergályos stb. ipart tíző iparos nem lakik; minthogy a fennehivatott iparágakhoz tartozó iparkészítményeknek a heti vásárokon való hiánya a fogyasztó közönségre nézve legnagyobb részben rendkívül hátrányos; és minthogy amaz iparkészítményeknek, idegen iparosok által az itteni heti vásárookra hozása és árulása helyben jelenlegi iparosokra nézve sérelmes nem lehet, sőt a menyében ezek is fogyasztók, még előnyös is: ezek alapján az 1884. évi XVII. t.-cz. 50. §-a alkalmazásában következő ideiglenes intézkedést teszem. A fennebb elősorolt iparágak iparkészítményeit a sz.-kereszturi heti vásárookra hozni és itt árulni az idegen iparosoknak megengedtetik, mindaddig, míg az illető iparágat jogosan űző valamely iparos Sz.-Keresztur város nagy község területén le nem települ; kötelesek azonban az itt megjelenő idegen iparosok saját iparhatóságuk által kiállított iparigazolványukat minden alkalommal magukkal hozni s ezt bármelyik hatósági közeg felszólítására előmutatni. Ezen ideiglenes engedély érvénye azonnal elenyésszik, mihelyt a megfelelő iparágban helybeli iparos is lesz, mely körülmény a szomszéd iparhatóságok területén esetről-esetre ki fog hirdettetni. Ezen intézkedésről a helybeli kereskedő és iparos urak személyenkint is oly megjegyzéssel értesítetnek, hogy 15 nap alatt felelbezní bármelyik jogosítva van.“

Ezen ügyben esetleg közbevetett felfolyamodásról s ennek folytán hozott másod, illetve harmadfokú határozatokról szívesen veszünk értesítést. — A szerkesztőség.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mint máskor, ugy az idei karácsony-estén is élvezhették a háromszéki „Erzsébet“ árvaleány-nevelő intézet növendékei ama magas kegyet, melylyel városunk és vidékünk nemeskeblű hölgyközönsége őket elhalmozni szokta. Az idei karácsony-est szép lefolyása annyira meghatározó volt, hogy talán még a legkeményebb szívét is meglágyította volna. Az estély fényét a számtalan sok szép ajándéktárgy mellett fokozta elnök báró Szentkeresztly Stephanie ő méltóságának személyes jelenléte s az árvák kiváló öröme. Kedves kötelességünknek ismerjük itt a nyilvánosság terén a befolyt adományokról számolni és érettük forró köszönetet nyilvánítani. Báró Szentkeresztly Stephanie 36 drb kardon kőteny, 2 véka alma, több játékszer, egy pohár, egy erszény; Pótsa Jánosné 50 liter luza, 10 sing gyöles, 1 véka alma, 6 drb zsebkendő; Benkő Pálné 25 liter kalácsnak való; Szabó Mózesné 1 pakk pamut; Kovács Ferenczné (gyógyszerészné) egy véka alma, félvéka dió; Török Bálintné 1 koszu ruha; a kézdívásárhelyi jótékony nőegylet két rend rekte ruha; özv. Pap Andrásné 3 drb zsebkendő, 4 drb képes könyv; Szöcs Józsefné polgármesterné 40 drb mosdószappan 1 levél kötött, 5 csomag varrótü, 4 vég pertli, 1 kiló játékszokor; Csicsár Mihályné egy posztó keszkenő, 6 drb zsebkendő, egy koszu ruha; Wehreiter Györgyné 1 kosár alma; Kovács Áronné 30 drb viaszgyertya, 1 koszu ruha; Hankó László 4 drb fejre való ruha; Réthy Józsefné 50 kr és egy kosár alma; Sáska Antalné 1 ffrt; Deák Anna Galenczeröl egy köntösnek való ruha, félvéka aszalt szilva, 2 kupa mák; id. Kupán Józsefné 1 kiló cukorli; Fejér Lukácsné 5 drb olvasó. — Fogadják a nemes szívű adakozók kegyes adományaikért az árvák nevében kifejezett leghálásabb köszönetünket. Kézdi-Vásárhelyt, 1885 jan. 6. Hankó Lászlóné int. alelnök. Nagy Károly int. igazgató.

— **Három gyermek egyszerre.** Bakos István nagyujvárosi pusztai lakos felesége Bánfalván f. hó 18-án három év, egészséges és pedig 1 fiu és 2 leánygyermeket szült. A kiscsinyekre, mint a „Békésm. Közl.“ írja, Baross Károly ág. ev. lelkész adta fel a kereszttség szentségét s a keresztelésnél az a véletlen adta elő magát, hogy az ág. ev. vallásu szülők egyik gyermekének keresztanyja róm. kath., a másiké helv. hitvallásu, a harmadiké pedig zsidónő volt, kik a legszébb béke és egyetértésben együtt ülték meg a keresztelési ünnepélyt. Ugy az anya, mint a három csecsemő a legjobb egészségben vannak.

Szerkesztői izenet.

K. K. urnak Gyó-Szt-Miklós. Szívesen. Minél többet s minél terjedelmesebbet.

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Sprencz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

A Pain-Expeller!

Tizenöt év alatt ezen rég bevált háziszerrrel csusz, köszvény, stb.-nél elért szerencsés gyógygyermények kezekednek arról, hogy egy beteg sem fogja megbánni, ha eme figyelemzetés által egy kísérlet tételére birtatott. A legtöbb családnál már készletben tartatik a valódi horgony Pain-Expeller. Ara ezen szigorúan szolid eredeti készítménynek igen mérsékelt, ugyanis palackonként 40 és 70 kr nagyság szerint, s a legtöbb gyógyszerárban készletben van. Hamisítvány kikerülése végett, tessék a gyárjegyre „horgony“-ra figyelni. Richter F. Ad. és társa. Bécs. — Főraktár Prágában az „arany oroszlan“ gyógyszerárban Niklasplatz 7. (1—6)

Sz. 2810—1884.

Árverési hirdetmény.

Melynél fogva közhírré tétetik, hogy a Gyergyó-Tekerőpatak és Kilyénfalva társközségek tulajdonát képező „Laposbük“ nevű erdősegből kiszakítandó 381 hold területen szakértői felvétel szerint találató 57,150 tömör köbmeter kereskedelmi fenyőfa kihasználása zárt ajánlat alapján **20.000 ffrt** kikiáltási árral a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adatik, mi felett a **2000 ffrt** készpénz vagy óvadékképes értékpapírból álló bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok 1885. évi január 15-én d. e. 12 óráig Gyergyó-Tekerőpatak községében il lesznek ténitvény mellett beadandók, s a versenytárgyalás azon nap d. u. 3 órakor fog meg artatni.

Miről versenyezni kívánók oly felhívással értesítetnek, hogy a közelebbi árverési feltételek nevezett község irodájában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Gyergyó-Tekerőpatak, 1884. decz. 27-én.

Község előljáróság:
Förika Ágoston,
közs. bíró.
Kölönte József,
jegyző.

2—2

HAUSER ARMIN ÓRÁS CSIK-SZEREDÁN.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, miszerint a Száva Lukács-féle házbán lévő

órás-üzletemet

mindennemű inga, fali, asztali, irodai, serkentő, valamint arany és ezüst zsebrókkal, arany és ezüst láncokkal teljesen berendeztem.

A nagyérdemű közönség igényeinek megfelelően, kész vagyok helybeli és vidéki hitelképes t. vásárlóimnak részletfizetésre is adni.

Ezenkívül hajlandó vagyok t. vevőimnek mindenféle ékszer-neműt részletfizetés mellett is beszerezni.

Minden nálam vásárolt és javított óráért 2 évig jótállók és az ékszerek valódiságáért kezkeskedem.

Vidéki megrendelések azonnal teljesítetnek s tudakozódásra azonnal válaszolok.

A nagyérdemű közönség becses partfogásáért esedezik

Hauser Armin,
órás Csik-Szeredán.

*) Tárgyhalmoz miatt késott.

Hirdetmény.

Alesernátoni tekintetes Farkas István urnak Alesernáton, Felcsernáton és Mátfalva községek területein fekvő minden ingatlanai Alesernáton község-házánál 1885. január 18-án és következő napjain **szabad kézből** árverezésen eladatnak.

Árverezési feltételek tulajdonosnál vagy nálam megtekinthetők.

2-3

Megbízásból:

Barthos Károly,
ügyvéd.

Sz. 1648. tkvi.
1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A cs-szeredai kir. törvényszék, mint tkvi hatóság, közhírré teszi, hogy özv. id. Rózsa Györgyné Székely Mária végrehajthatóan Imre Ignác végrehajtást szenvedő elleni 535 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a cs-szeredai kir. törvényszék területén lévő, a cs-sztmiklósi I. rész 189. számú tkvben A + alatt foglalt következő ingatlanoknak Imre Ignácot illető fele-része, u. m. 359. 697. 711. 777. 945. 1296. 1387. 1538. 1653. 1718. 1914. 1921. 1922. 2245. 2246. 2247. 2248.

2249. 2673. 2749. 3050. 3160. 3167. 3507. 3608. 3636. 3712. 3718. 3721. továbbá a csik-szépvízi 505. sz. tkvben A + alatt Imre Ignác tulajdonául felvett ingatlanok egészére 3953. 3953. 5122. 5221. 5953. 6114. 7233. 7743. 8712. 8735. — 440 frt 50 krban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi márczius hó 26. napján d. e. 10 órakor Cs.-Szt-Miklós község-házánál megtartandó nyilvános árverésen egyes részletenkint, illetőleg birtoktestenkint a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog-nak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42 dik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóságnak Cs.-Szeredán, 1884. április 19-én tartott üléséből.

„Szerencsi-féle család kávé“

a kedvencz italunk felülmulhatlan pótolmánya, rövid idő alatt számos barátnőt és barátot szerzett. Ezen eredmény különben is természetes, a meny-nyiben a kávé nemcsak olesóbb, hanem zamatosabb, táplálékonyabb és egészségesebb is lesz, ha három kanál valódi szemes kávéhoz egy kanálnyi

„Szerencsi-féle család kávé“

vétetik.

Igen tisztelt asszonyság!

Szíveskedjék fenti állítás alaposságáról meggyőződést szerezni és a

„Szerencsi-féle család kávé“-val

kísérletet tenni.

Néhányszori használatba vétele után azon meggyőződésre fog jutni hogy a legjobb kávépótlék a

„Szerencsi-féle család kávé“

mely a legtöbb fűszertűzletekben és pedig faládásokokban 10. 15. 20 krjával, csomagokban 3, 4, 5 krjával kapható.

9-15

Videki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

SÉTA-, MENYASSZONYI- és HÁZI-RUHÁK (TOILETTEK)

a legujabb divat szerint,

gyorsan és mérsékelt áron készülnek

40-50

Kovácsnai és Keresztesy

NŐI DIVAT-TERMÜKBEN. — BRASSÓ (főter).

Ugyanott nagy készletben lévő kész esőköpenyek, kabátok és télfelsőök, ré-szint megrendelhetők, mivel köpeny- és kabát-posztók (sima és ottomán), Peluchók, Chenillia, Toll- és Skongs-diszek nagy készletben vannak; ugy-szintén Selyem Satin-merveillesök és faillek, Selyem és Pamut, Bársony sima és brocat ruhakelmék, Beige (Changéant) francia Chachemirok, női posztók és flanellek fekete és minden színben, továbbá karmantyuk (muff), posztó-kalapok és minden disztő és pipere-cikkek

kivételes olesó áron kaphatók.

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Wass és Biemer Székely-Udvarhelyt.

AJÁNLJÁK

52-52

a téli idényre
részletfizetésre

legujabb szecskavágóikat

1 1/2-től 3" hosszú szecska vágására,

bármely nagyságra állítható

répavágók, lánczboronák

és mindenféle gazdasági gépeiket,

továbbá

tűzfecskendők, harangok

és

tűzoltói szereivényekben

DÚS VÁLASZTÉKU RAKTÁRUKAT.

Költségvetések és árlapok

kívánatra bérmentve és ingyen.

Nagy rakár vas-szegek és vasalásokból.

A székelybányai öntvények kőraktára.

Jó mulatságot, igazi nemes élvezetet szerezhet

mindenki ingyen,

ha a

„KÉPES CSALÁDI LAPOK“

kiadóhivatalához

fordul egy mutatószámért, melyet a kiadó kívánatra bárkinek bérmentve megküld.

A legolesőbb, legkedveltebb szépirodalmi lap külön divatlap-pal és könyvalaku regény-melléklettel.

Érdekess és válogatott olvasnivalók a legjobb íróktól. — Minden számban pompás képek.

Előfizetési ár: Egész évre 48 frt, fél évre 3 frt, fél évre 1 frt 50 kr.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ kiadóhivatala
Méhner Vilmosnál, Budapest, papnövelde-utca 8-ik szám.